

КЛАСИЦИ ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ

ЈОВАН СТЕРИЈА ПОПОВИЋ

**ПОКОНДИРЕНА
ТИКВА**

И ОДАБРАНЕ КОМЕДИЈЕ

Pi-press, 2021.

**ПОКОНДИРЕНА
ТИКВА**

**ВЕСЕЛО ПОЗОРИШТЕ
У ТРИ ДЈЕЈСТВА**

*Пречесїѣнїешем їосїодину
САМУИЛУ МАШИРЕВИЧУ
архимандрїїу С. Георїевском,
свом їредраїом їриїаїељу
їосвећено*

ПОСВЕТА

*Кад би моја књиџа била
Љубика, кано лице џвоје,
И сву скромносћ у се влила,
Која краси нарави џвоје,*

*Кад би моја књиџа била
Чисћа, кано срце џвоје,
Кад би сладосћ џрибавила,
Коју носе речи џвоје,*

*Јамачно би исћа важносћ
Чићаишеља њу досћиіла,
Коју дјела џвоји сјајносћ
Јесћ џред свећом себи диіла.*

*Шћо мом слоіу недосћаје,
Нек џоіуни џвоје име,
Чесћо крин и чичку даје
Цену кад се дружи с њиме.*

ПРЕДСЛОВИЈЕ

Шта су ови наши списатељи наумили? (чује се глас у друштву, гди се карте деле, или чаше цеце, или се уз музику игра). Не даду нам ни данути, него књигу за књигом. Какво је опет ово чудо: Покондирена тиква! – Покондирена тиква, господо моја, јест тако зовемо весело позориште које сам ја доле нижајше потписани сочинити шчастије имао за вашу, ако соизволите читати, како ползу, тако и забаву. – „Забаву? Ха, ха, ха! – То ће бити унтерхалтунг? Хи, хи хи!” – Ја знам, моја високопочитајема госпоже, да би пет пути више пренумераната имао да сам објавленије на какав всеопшти бал издао него на Покондирену тикву, али што ћу: кад ме је строга судбина на књигописање одредјелила. – „Господин списатељ, немојте ви бити тако оштрљатоносати, зашто ако вас почнемо ми, *salva venia*, жене критизирати, нећете се знати ни ви, ни ваша књига; јер ми ако и на бал одлазимо, опет зато памет не губимо.” – С

опроштењем, госпоже, моје намјереније није било вређати, јер ја сам научио разлику правити између црног и белог; али опет ми зато, госпоже, замерити не можете што велим да је увек боље читати какву полезну књигу него на бал ићи; јер се на балу много против состава тјела чини, тамо се преко мере игра и скаче; не спава се целу ноћ, богзна шта се јошт догодити може, које неугодности човека при читању какове књиге отјуд напасти не могу. – „Господин ферфасер!“ – „На служби, фрајлице!“ – „Једну реч на уво: Али, um Gotteswillen, г. ферфасер, шта су вам девојке и жене скривиле, те толико на њи атакирате? Тако сте нас у пређашњем вашем дјелу напали с Јелицом, а сад нам опет Фему представљате. Тко вас је поставио арендатором? Ви знате како је и вама кад вам ко ваша сувопарна сочиненија критизира. А што на моду вичете, сами се издајете да вам је плитак мозак, јер кад би се и ви сад онако обукли као што се ваш дед носио, шта мислите, да л' би вам се и врапци смејали?“ Моја лепа фрајлице, жао ми је што сте мене ради та ваша мала устанца заоштрили. Ја на моду нимало не вичем, него на злоупотребленије, на претеривање или, како ви зовете *Übertre bung*. То је, фрајлице, оно што се искорењавати мора и што ја опорочавам, а не мода. Што се пак Јелице и Феме тиче, и ту ми замерити не можете, јер ја чиним моју дужност. Видите, фрајлице, ја дођем на пример к вама на посјешченије, ви ми таки почнете уши набијати како вас је

шнајдер преварио, није вам начинио аљину по последњем журналу. Како се онај и онај грубо показао, у комплименту два прста фалио од мере; како је нека другарица на балу намештала локне, у игри изгубила такт, и овакове ствари тисућама. На овакав разговор шта знам друго радити, него смејати се, а смејати се без вас, било би од мене грубијанство; морам и вас, као што ви зовете, унтерхалтовати, и тако унтерхалтујући вас и преповедајући што сам којегде чуо и видио, изилази Покондирена тиква. Је л' тако, господична?

У Вршцу, 1830.

Ваш слуга,
Сочинитељ

ДОДАТАК

Дјело ово, као што се горе види, сочињено је било године 1830, таки после *Лаже и ња-ралаже*; но из тога највише узрока није се на свет издати могло, што је Ружичић такову ролу играо, која би гдиком зазорна бити могла. Да би пак дјело ово – какво је такво је – у мраку не лежало, предузео је сочинитељ Ружичићу невинију ролу дати, и то у време кад је нечајном жалошћу оптерећени дух свој с отим разгалити мислио. да ли накаламљени Ружичића карактер свом тежењу одговара, не знам; то знам да не би позориште ово без дјејства остало кад би могућно било првобитну му ролу задржати. Најпосле, да не помисли тко да ми је сцена, која се у *Родољубицу* од Г. Чокерљана издатом шечатана наоди, ко измени овој повод дала, јер је и она из мога пера проистекла.

У Вршцу, месеца септемврија 1837.

Ј. С. П.

САДРЖАЈ

ПОКОНДИРЕНА ТИКВА	5
РОДОЉУПЦИ	101
ЛАЖА И ПАРАЛАЖА	197
ВОЛШЕБНИ МАГАРАЦ	343
ЏАНДРЉИВ МУЖ ИЛИ КОЈА ЈЕ ДОБРА ЖЕНА?...	363

Библиотека *Класици за децу и младе*

Јован Стерија Поповић
ПОКОНДИРЕНА ТИКВА
И ОДАБРАНЕ КОМЕДИЈЕ

Издавач:
Pi-press, Пирот

За издавача:
Драгана Пејић-Ранђеловић

Уредник:
Соња Жикић

Лектура и коректура:
Валентина Алексић

Дизајн корица:
Владимир Манчић

Техничка припрема:
Соња Жикић

Штампа:
Pi-press, Пирот

Тираж: 1000

ISBN 978-86-6023-456-0

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-22

ПОПОВИЋ, Јован Стерија, 1806-1856

Покондирена тиква [и] одабране комедије /
Јован Стерија Поповић. - Пирот : Pi-press, 2021
(Пирот : Pi-press). - 440 стр. ; 21 см. - (Едиција
Класици за децу и младе)

Тираж 1.000. - Садржи и: Родољупци ; Лажа и
паралажа ; Тврдица ; Волшебни магарац ; Џандр-
љиви муж или Која је добра жена.

ISBN 978-86-6023-456-0

COBISS.SR-ID 44769289

